

بهترین گزینه برای انگلیس:

انگلیس را قهرمان جهان می‌کنم

احترامی دارد و یک برنده حرفه‌ای است. روش‌های مورد استفاده او چه در تمرینات و چه در ارنج تیم از بهترین‌هاست. تنها مشکل پیش روی او ندانستن زبان انگلیسی است، چرا که او باید تقابل خوبی با رسانه‌ها داشته باشد و این جزئی از فوتبال حرفه‌ای است، اما از آن‌جا که او مربی سرشناس است، تصور نمی‌کنم مشکل چندان به وجود آید. با تمامی مشکلاتی که سد راه کاپلو بود، او توانست به این سمت منصوب شود و به نظر نمی‌رسد کاپلو با تجربه حرفه‌ای در یادگیری زبان انگلیسی مشکلی پیدا کند.

تا این‌جا کار تنها ریموند دومنش، سرمربی تیم ملی فرانسه است که از حضور کاپلو در انگلستان ابراز نارضایتی کرده است. البته این دو تیم همیشه رقبای جدی و دیرینه‌ای محسوب می‌شدند و چندان هم اظهارنظرهای این چنینی دور از انتظار نیست، اما کاپلو خود بر این باور نیست و خود را برای چالش جدیدی که چندان هم آسان نیست، آماده می‌کند: «تعجب می‌کنم که بازیکنان مستعد و صاحب نام انگلیس نتوانستند به دور نهایی یورو ۲۰۰۸ صعود کنند. مهم‌تر این‌که چرا فوتبالیست‌هایی از جمله دیوید بکام و مایکل اوون زمانی که به تیم ملی می‌روند این قدر متفاوت ظاهر می‌شوند. در صورتی که همگان انتظارات دیگری از آن‌ها دارند. تنها یک دلیل می‌توان آورد آن هم این‌که دیگر تعصب گذشته را برای پیراهنی که بر تن دارند، حس نمی‌کنند. در این صورت است که نقش سرمربی بیش از پیش تأثیرگذار است و می‌بایست بیشتر از مسایل تاکتیکی به مسایل روحی و روانی بپردازد. گویا بازیکنان انگلیس به یک بن‌بست فکری رسیده‌اند و دیگر قادر نیستند مانند گذشته شگفتی‌ساز باشند.»

حال سوال این‌جاست که آیا کاپلو زمان مناسبی به این تیم پیوسته است و می‌تواند تداوم در کارش را حفظ کند؟ امید هواداران انگلیسی به موقعیت این مربی بسیار زیاد است، چرا که آن‌ها اصلاً دوست ندارند کاپلو هم وضعیتی مانند مک لارن و اریکسون پیدا کند.

کاپلو می‌گوید: «من انگلیس را قهرمان جهان می‌کنم و این توانایی را در خود می‌بینم که چنین ادعایی داشته باشم. برای من فقط پیروزی اهمیت دارد و اگر دیگران و من با یکدیگر تلاش کنیم به راحتی جام جهانی را از آن خود خواهیم کرد.»

پس از مدت‌ها کش و قوس بر سر بر روی کار آمدن سرمربی جدید تیم ملی انگلستان، سرانجام با تایید نهایی اتحادیه فوتبال انگلیس فابیو کاپلو به عنوان سرمربی این تیم انتخاب شد. انگلیس که سال بسیار بدی را پشت سر می‌گذارد، پس از حذف نابهنگام این تیم مقدماتی یورو ۲۰۰۸، بلافاصله استیو مک‌لارن از این سمت برکنار شد و درست از زمانی بود که گمانه‌زنی‌های مختلفی مبنی بر کاندیداهای جایگزینی مک لارن بر سر زبان‌ها افتاد. این در حالی بود که انتقادهای از تیم ملی انگلیس در اوج خودش بود، چرا که کسی تصور نمی‌کرد چنین تیم بزرگی در مرحله مقدماتی جام ملت‌های اروپا حذف شود و به اعتقاد بسیاری غیبت انگلیس در یورو ۲۰۰۸ که به میزبانی مشترک سوئیس و اتریش برگزار می‌شود، از جذابیت‌های این دوره از رقابت‌ها به نحو چشمگیری می‌کاهد. به همین دلیل بسیاری از مربیان بزرگ جرات پذیرفتن چنین پستی را نداشتند و به عبارت دیگر خود را در حد و اندازه مربی‌گری تیم ملی انگلیس نمی‌دانستند، گزینه‌های بسیاری مطرح شدند که در این میان یورگن کلینزمن و خوزه مورینیو از مطرح‌ترین آن‌ها بودند، اما بحث پیوستن مورینیو تا روزهای پایانی نیز ادامه داشت که او پس از جدایی از چلسی که علت آن نیز اختلاف نظر با سران باشگاه عنوان شد، هیچ سمت جدیدی را نپذیرفت و کلا این امر خود بر حاشیه‌ها دامن می‌زد. از طرفی کارشناسان بر این باور بودند که مورینیو منتظر پیشنهادی خیره کننده از طرف اتحادیه انگلیس است تا بی‌مطعمی آن را بپذیرد، اما شخص مورینیو بارها به صداقت عنوان کرده بود که هرگز هدایت تیم ملی انگلستان را نخواهد پذیرفت و قصد دارد آینده شغلی‌اش را در اسپانیه و یا ایتالیا دنبال کند. منتها او منکر مذاکره با مقامات انگلیسی نشده بود.

● نگاه به کارنامه کاپلو

کاپلو ایتالیایی که در دوران مربیگری اش هدایت تیم‌های باشگاهی را به عهده داشته، حال می‌بایست پس از ناکامی در مقدماتی یورو ۲۰۰۸ و بحران گسترده‌ای که فوتبال جزیره را تحت تأثیر قرار داده را از حالت کنونی خارج کند. وی باید انگلستان را در بازی‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۰ راهی مرحله نهایی کند. وی برای نخستین‌بار در روز ۶ فوروری سال ۲۰۰۸ در یک بازی دوستانه برابر سوئیس، در ورزشگاه ویمبلی، روی نیمکت این تیم می‌نشیند.

کاپلو فوتبال حرفه‌ای را از سن ۱۸ سالگی و در تیمی به نام اسپال آغاز کرده، ۲ سال در باشگاه رم، ۷ سال در یوونتوس و ۳ سال نیز در آث میلان عضویت داشته است. به علاوه کاپلو ۹ عنوان قهرمانی ایتالیا و اسپانیه را نیز با خود یکدک می‌کشد و مهم‌ترین موفقیت او قهرمانی در لیگ قهرمانان باشگاه‌های اروپا همراه با میلان در سال ۱۹۹۴ است.

کاپلو با امضای قراردادی ۱۶ میلیون پوندی که تا سال ۲۰۱۰ نیز اعتبار دارد، تقریباً توانسته جایگاه محکمی را برای خود دست و پا کند چرا که انتخاب وی در حالی رخ داد که پس از اخراج مک لارن صاحب‌نظران بر این باور بودند که نیمکت انگلستان به یک سرمربی انگلیسی نیازمند است. از طرفی فابیو کاپلو را می‌توان دومین سرمربی غیربومی تاریخ فوتبال این کشور دانست. این مربی ۶۱ ساله پس از آسون گوران اریکسون سوئیدی دومین مربی غیرانگلیسی تیم ملی این کشور است.

● حمایت از کاپلو

جو حاکم بر فوتبال انگلیس را می‌توان تا حدودی موافق فابیو کاپلو دانست و این بهترین زمانی بود که یک مربی جدید می‌توانست کارش را با تیم ملی این کشور آغاز کند، چرا که ناکامی مقدماتی یورو ۲۰۰۸ هنوز از ذهن‌ها پاک نشده است. سیدورف یکی از بازیکنانی است که به هنگام قهرمانی رئال مادرید در سال ۱۹۹۷ در لالیگا اسپانیه تحت رهبری کاپلو در این تیم حضور داشت، به تمجید از مربی سابق خود می‌پردازد: «از خصوصیات بارز او می‌توان به نحوه استفاده درست از بازیکنان اشاره کرد و او در کارش بسیار دقیق است. در تمرینات تمرکزش فقط بر روی تیم است و از بازیکنان نیز انتظار چنین توجهی را دارد. از طرفی او با بازیکنان مطرح زیادی سر و کار داشته و تجربه کافی برای ساختن یک تیم موفق را دارد.»

آرسن ونگر سرمربی آرسنال نیز معتقد است کاپلو بهترین گزینه برای سرمربی‌گری انگلستان است: «کاپلو شخصیت قابل

بررسی اتفاقات سال ۲۰۰۷ فوتبال

جای خود را به آورام گران‌ت داد.

● کاکا: این بازیکن برازیلی با به ثمر رساندن ۱۰ گول در رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا، میلان را به قهرمانی در این رقابت‌ها رهنمون کرد. «ریکاردو» در تکمیل افتخارات خود جایزه بهترین بازیکن سال اروپا و جهان را از آن خود کرد.

● لیون: این تیم با کسب ۶ قهرمانی پیاپی در لیگ فرانسه، رکورد جدیدی در اروپا به ثبت رساند.

● مالدینی: کاپیتان میلان پس از به دست آوردن بیست و ششمین مدال در جام باشگاه‌های جهان، اعلام کرد در پایان فصل با دنیای فوتبال خداحافظی خواهد کرد.

● نورنبرگ: این تیم که از سال ۱۹۶۸ به هیچ مقام مهمی دست نیافته بود، قهرمان جام حذفی آلمان نام گرفت.

● المیاکو: این تیم یونانی با درخشش بازیکنانش برای نخستین بار طی ۹ حضور قبلی، از مرحله گروهی لیگ قهرمانان صعود کرد.

● آنتونیو پوئرتا: این بازیکن در حین بازی از دنیا رفت، اما خاطره او همچنان باقی است.

● ملکه الیزابت دوم: ملکه بریتانیا اگرچه نتوانست در مراسم افتتاحیه استدیوم آرسنال حضور داشته باشد، اما در ادامه از تویچی‌ها دعوت کرد در کاخ باکینگهام حضور یابند.

● ترمیم و بهبود: «کلاسنیچ» پس از ۲ عمل پیوند کلیه و تحمل یک سال دوری از میادین فوتبال، در جریان پیروزی ۵ بر ۲ تیمش مقابل لورکوزن نقش اصلی را ایفا کرد.

● پنالتی: هالند در نیمه‌هایی رقابت‌های زیر ۲۱ سال اروپا، پس از ۳۲ ضربه، در ضیافت پنالتی‌ها انگلستان را شکست داد.

● تعقیب: در فصل ۲۰۰۷ - ۲۰۰۶ تیم‌های اشتوتگارت، رئال مادرید و آیندهوون در آخرین هفته رقابت‌های داخلی به قهرمانی دست یافتند.

● کوچک: گرنتا در لیگ اسکاتلند پیشرفت خوبی داشته است. رقابت‌های داخلی این کشور در کنار سایر لیگ‌های اروپایی مهم و معتبر تلقی می‌شود.

● آرمین فه: او اشتوتگارت را برای اولین بار پس از سال ۱۹۹۲ به قهرمانی در بوندس‌لیگا رهنمون کرد.

● ومبلی: پاترینی در نخستین بازی ومبلی جدید نخستین گول ملی خود را مقابل انگلستان به ثمر رساند. این بازیکن زیر ۲۱ سال ایتالیا در آینده نزدیک به یکی از بهترین بازیکنان جهان تبدیل خواهد شد.

● فکتور X: آفونسو آلوز در پیروزی ۹ بر صفر هیرنویین مقابل هراکلس به تنهایی ۷ گول به ثمر رساند.

● جوانان: بوژان کرکیچ، رویستون درنته و کریم بنزما از جمله جوانان رو به پیشرفت فوتبال دنیا هستند.

● زنی‌ت: این تیم روسی که از سال ۱۹۸۴ نتوانسته بود به مقام قهرمانی لیگ روسیه دست پیدا کند، سرانجام فاتح مقتدر سبیری نام گرفت.

در روزهای پایانی سال ۲۰۰۷ میلادی فرصت خوبی به وجود آمده تا به بررسی اتفاقات فوتبالی رخ داده در این سال نگاه دیگری داشته باشیم. مجله یوفا در مطلبی به بررسی این حوادث پرداخته که در ادامه می‌خوانید.

● آتن: بدون شک آتن در خاطر فیلپو اینزاگی باقی خواهد ماند چون او در این شهر توانست در فاینل لیگ قهرمانان برای میلان ۲ گول به ثمر برساند. این بازیکن ایتالیایی در نهایت رکورد گول‌زنی «گرد مولر» را شکست.

● بالوتا: «مارکو بالوتا» دروازه‌بان لاتزیو، مسن‌ترین بازیکنی است که در این رقابت‌ها حضور یافت. او با ۴۳ سال سن مقابل رئال مادرید قرار گرفت و شاهد شکست ۳ بر یک تیمش بود.

● کاپلو: «دن فابیو» توانست رئال مادرید را به قهرمانی در لالیگا برساند؛ تیمی که پیش از این نزدیک به ۴ سال نتوانسته بود هیچ جامی را فتح کند. کاپلو چندی قبل به عنوان سرمربی جدید تیم ملی انگلستان مشغول به کار شد.

● دیوید: منظور ما دیوید بکهام نیست، بلکه می‌خواهیم از «دیوید هلی» صحبت کنیم. مهاجم ایرلند شمالی که توانسته در لیگ قهرمانان اروپا ۱۳ گول به ثمر برساند، یکی از بهترین بازیکنان چند سال اخیر کشورش بوده است.

● فرانچسکو توتی: پرنس رم با به ثمر رساندن ۲۶ گول در فصل ۲۰۰۷ - ۲۰۰۶ کفش طلایی اروپا را به دست آورد.

● مسی: او در بازی مقابل ختافه خاطره گول زیبای مارادونا به انگلستان در جام جهانی ۱۹۸۶ را زنده کرد. گول سال را شاهد بودیم؟

● تهری آتری: گول‌های آتری در رقابت‌های مقدماتی یورو ۲۰۰۸ باعث شد رکورد گول‌زنی «میشل پلاتینی» بازیکن اسطوره‌ای فرانسه و رئیس فعلی یوفا، شکسته شود. آتری تاکنون برای فرانسه ۴۴ گول به ثمر رسانده است.

● شکست‌ناپذیر: اینتر در فصل جاری تاکنون ۱۷ هفته بدون شکست را پشت سر گذاشته است. آبی و مشکی پوشان میلان به دنبال قهرمانی مجدد در اسکودتو هستند.

● خوزه مورینیو: آقای خاص از چلسی رفت تا به بزرگترین سوژه فوتبال انگلستان تبدیل شود. او پس از ۳ سال حضور در جزیره و ۲ قهرمانی پیاپی در لیگ برتر، با توافقی دوجانبه از استمفوردبریج خارج شد و

